

XEFATURA DO ESTADO

18255 REAL DECRETO LEI 14/2001, do 28 de setembro, polo que se establece o réxime do reaseguro por conta do Estado dos riscos de guerra e terrorismo que poidan afecta-la navegación aérea. («BOE» 234, do 29-9-2001.)

A actual conxuntura dos mercados internacionais, como consecuencia dos acontecementos ocorridos nos Estados Unidos o pasado día 11 de setembro, provocou, dentro dos seguros referidos ó sector da aviación, unha redución drástica da capacidade do mercado asegurador e, en consecuencia, cambios de criterio en coberturas por parte das entidades reaseguradoras que garanten en última instancia os devanditos riscos.

De forma concreta, e no que se refire á cobertura da responsabilidade civil fronte a terceiros non pasaxeiros, produciuse unha brusca diminución nos tramos de cobertura, circunstancia esta que lles xerou ás compañías aéreas e de xestión de infraestructuras un descubierto nos seus potenciais riscos que lles impedía exercer a súa actividade con normalidade.

En particular, esta situación de descubertura para os riscos de guerra e terrorismo produciuse, de conformidade cos correspondentes contratos e concertadamente pola inmensa maioría das compañías reaseguradoras desde as cero horas (GMT) do día 25 de setembro de 2001.

Ante esta circunstancia mundial, e no que se refire ó ámbito da Unión Europea, o ECOFIN considerou conveniente autorizar que sexan os estados os que transitoriamente se fagan cargo desta cobertura, por causa de situacións de forza maior, baixo as seguintes condicións:

O apoio dos gobernos limitarase a afrontar un descuberto no mercado de seguros nun determinado curto prazo para asegura-la continuidade da cobertura.

Os gobernos recibirán unha prima pola cobertura ofrecida.

A nova cobertura limitarase a un prazo de trinta días á espera de continua-los traballos para atopar unha solución duradeira e para anima-la industria a volver ó mercado o antes posible.

En virtude do exposto, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta do vicepresidente segundo do Goberno para Asuntos Económicos e ministro de Economía e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de setembro de 2001,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto lei ten por obxecto establece-lo réxime do reaseguro por conta do Estado dos riscos de guerra e terrorismo que poidan afecta-la navegación aérea e que se atopen cubertos por contratos de seguro de responsabilidade civil fronte a terceiros non pasaxeiros subscritos por compañías aéreas españolas e polo ente público Aeroportos Españois e Navegación Aérea, que se acharen vixentes ás vintetrés horas cincuenta e nove minutos GMT do 24 de setembro de 2001.

Artigo 2. *Administración do réxime de reaseguro.*

Correspóndelle ó Consorcio de Compensación de Seguros a administración do réxime establecido na presente disposición.

O Consorcio de Compensación de Seguros xestionará os recursos correspondentes con absoluta separación financeira e contable do resto dos que ten atribuídos para o exercicio das funcións que legalmente lle competen. Na xestión a que se refire o parágrafo anterior, o Consorcio de Compensación de Seguros aplicará o criterio de caixa.

Artigo 3. *Duración do reaseguro.*

1. O réxime de reaseguro establecido na presente norma terá unha duración de trinta días naturais contados desde o vencemento anticipado dos contratos, a cobertura dos cales se suple de acordo co establecido no artigo seguinte.

2. O prazo anteriormente citado poderá prorrogarse por acordo do Consello de Ministros coa extensión temporal e nas condicións que este determine, tendo en conta a evolución das causas e demais circunstancias que xustificaron a adopción destas medidas.

Artigo 4. *Cobertura do reaseguro.*

A cobertura prevista no presente réxime será efectiva a partir dos límites cubertos por cada contrato de reaseguro privado en vigor durante a vixencia da presente norma, e cos límites, porcentaxes de cobertura e resto de cláusulas aplicables contidas en cada un dos contratos de reaseguro privado que se atopaban en vigor no momento sinalado no artigo 1.

Artigo 5. *Primas do reaseguro.*

1. As primas do reaseguro deberán satisfacerse no prazo máximo de trinta días desde a fin da vixencia do réxime establecido neste real decreto lei mediante o ingreso na conta que para tales efectos se abra a favor do Consorcio de Compensación de Seguros no Banco de España.

2. O importe das primas de reaseguro, expresado en dólares estadounidenses, será o seguinte:

a) Responsabilidade civil fronte a terceiros non pasaxeiros polo transporte aéreo de viaxeros:

Para o tramo de cobertura ata 750 millóns de dólares estadounidenses: 25 centavos por pasaxeiro.

Para o tramo comprendido entre 750 millóns de dólares estadounidenses e o límite máximo de cobertura previsto nos contratos ata a data vixentes: 50 centavos por pasaxeiro para o suposto dun límite máximo de 2.000 millóns de dólares, e a parte proporcional do dito prezo para límites inferiores.

b) Responsabilidade civil fronte a terceiros non pasaxeiros polo transporte aéreo de mercadorías: un importe equivalente ó 50 por cento da prima que, para igual período, corresponda satisfacer pola cobertura reaseguradora privada da responsabilidade civil derivada de riscos distintos dos que constitúen o obxecto desta norma.

c) Responsabilidade civil fronte a terceiros non pasaxeiros do ente público Aeroportos Españois e Navegación Aérea: un importe equivalente ó dobre da prima correspondente á cobertura de reaseguro de responsabilidade civil xeral que ata a data de entrada en vigor da presente norma se atopaba vixente e para o período establecido no artigo 3 deste real decreto lei.

3. Por acordo do Consello de Ministros poderá procederse á renuncia total ou parcial das primas previstas no parágrafo anterior ou á súa modificación.

Artigo 6. *Autorización de anticipos de tesourería.*

Autorízase a Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira para que conceda con cargo á conta «Pagamentos pendentes de aplicación. Reaseguro dos riscos de guerra e terrorismo sobre navegación aérea. Real decreto lei 14/2001» anticipos de tesourería ata o importe necesario para atende-lo pagamento das obrigas que para o Estado puideran derivarse como consecuencia do disposto neste real decreto lei.

No caso de que houberan de materializarse os anticipos a que fai referencia o epígrafe anterior, a dirección xeral citada iniciará para cada un deles, no prazo de trinta días, o procedemento para a súa aplicación definitiva a orzamento, logo da correspondente dotación de crédito realizada de conformidade coa normativa aplicable.

Artigo 7. *Colaboración das entidades aseguradoras.*

As entidades aseguradoras deberán remitirlle ó Consorcio de Compensación de Seguros no prazo máximo de cinco días hábiles contados desde a publicación deste real decreto lei, e para cada un dos seus respectivos asegurados, información suficiente respecto da cobertura que de acordo cos contratos que ten subscritos outorgan, así como o réxime de reaseguro que tiveran previsto.

Disposición adicional única. *Ampliación do réxime.*

Por acordo do Consello de Ministros poderá estenderse a cobertura deste réxime a outros asegurados que realicen actividades conexas coa navegación aérea e polos mesmos riscos previstos no artigo 1, sempre que concorran causas xustificadas para iso e fixéndose no mencionado acordo as primas de reaseguro e demais condicións aplicables a tal ampliación.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», con efectos desde as cero horas GMT do día 25 de setembro de 2001.

Dado en Madrid o 28 de setembro de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

18256 *REAL DECRETO 1066/2001, do 28 de setembro, polo que se aproba o Regulamento que establece condicións de protección do dominio público radioeléctrico, restriccións das emisións radioeléctricas e medidas de protección sanitaria fronte a emisións radioeléctricas. («BOE» 234, do 29-9-2001.)*

Desde a introducción de maneira xeneralizada dos servizos de radiodifusión de televisión e de radio, hai xa varias décadas, os cidadáns gozaron na súa vida cotiá

deles, pero tamén se viron sometidos inevitablemente á exposición de campos electromagnéticos.

A introducción recente da competencia no sector das telecomunicacións en España, traducíuse nunha maior diversidade na oferta de servizos de telecomunicacións para empresas e cidadáns, sendo isto particularmente apreciable nos servizos de telefonía móbil. Esta maior diversidade de oferta de servizos de telecomunicacións, e os seus niveis de calidade e cobertura asociados, require a existencia dun elevado número de instalacións radioeléctricas.

O regulamento que este real decreto aproba ten, entre outros obxectivos, o de adoptar medidas de protección sanitaria da poboación. Para isto establécense uns límites de exposición do público en xeral a campos electromagnéticos procedentes de emisións radioeléctricas, acordos coas recomendacións europeas. Para garantir esta protección establécense unhas restriccións básicas e uns niveis de referencia que deberán cumprilas instalacións afectadas por este real decreto. Asemade, dáse resposta á preocupación expresada por algunhas asociacións, cidadáns, corporacións locais e comunidades autónomas.

Este real decreto cumpre coas propostas contidas nas mocións do Congreso dos Deputados e do Senado, que instaron o Goberno a desenvolver unha regulación relativa á exposición do público en xeral ás emisións radioeléctricas das antenas de telefonía móbil.

Por outra banda, resulta tamén necesario o establecemento de condicións que faciliten e fagan compatible un funcionamento simultáneo e ordenado das diversas instalacións radioeléctricas e os servizos ós que dan soporte, considerándose, en particular, determinadas instalacións susceptibles de seren protexidas.

O artigo 61 da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, establece que a xestión do dominio público radioeléctrico e as facultades para a súa administración e control lle corresponden ó Estado. Ademais, este artigo engade que a dita xestión se exercerá atendendo á normativa aplicable na Unión Europea, e ás resolucións e recomendacións da Unión Internacional de Telecomunicacións e doutros organismos internacionais.

O artigo 62 da Lei 11/1998, establece, pola súa banda, que o Goberno desenvolverá regulamentariamente as condicións de xestión do dominio público radioeléctrico, precisándose que no dito regulamento se deberá incluí-lo o procedemento de determinación dos niveis de emisión radioeléctrica tolerables e que non supoñan un perigo para a saúde pública.

O artigo 64, epígrafe 2, da Lei 11/1998, dispón que se establecerán regulamentariamente, as limitacións á propiedade e ás servidumes necesarias para a defensa do dominio público radioeléctrico e para a protección radioeléctrica das instalacións da Administración que se precisen para o control da utilización do espectro.

O artigo 76 da Lei 11/1998 establece que é competencia do Ministerio de Fomento (agora do Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía) a inspección dos servizos e das redes de telecomunicacións, das súas condicións de prestación, dos equipamentos, dos aparellos, das instalacións e dos sistemas civís, así como a aplicación do réxime sancionador, salvo que corresponda á Comisión do Mercado das Telecomunicacións.

Adicionalmente, o Real decreto 1451/2000, do 28 de xullo, polo que se desenvolve a estrutura orgánica básica do Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía, atribúelle á Dirección Xeral de Telecomunicacións e Tecnoloxías da Información a competencia para a proposta de planificación, xestión e administración do dominio público radioeléctrico, para a comprobación técnica de emisións